

Komunikat

Narodowej Agencji Programu Erasmus+

Zgodnie z podstawą prawną programu Erasmus+, do wnioskowania o środki nie są uprawnione osoby fizyczne oraz spółki cywilne. | 15 grudnia 2016 r.

Podstawa prawna określa świadomą wolę ustawodawcy do anulowania uprzednich praktyk (obowiązujących w ramach programu „Uczenie się przez całe życie”), które na bezpośrednie aplikowanie o środki finansowe zezwalały osobom indywidualnym (jeden wyjątek w ramach programu Erasmus+ stanowią grupy nieformalne zrzeszające młodych ludzi zaangażowanych w pracę na rzecz młodzieży).

Przewodnik po programie Erasmus+ określa akcje, w ramach których tego typu grupy są uprawnione do składania wniosku.

Podstawowe przesłanki takiego rozwiązania to:

- podnoszenie jakości i zwiększanie efektów programu poprzez zapewnienie pełnego zaangażowania w jego realizację instytucji i organizacji. Podejście instytucjonalne ma na celu przyniesienie korzyści nie tylko jednostkom biorącym udział w programie (np. uczniom i kadrze uczestniczącym w wyjazdach czy podejmującym działania w zakresie współpracy), ale również zaangażowanym organizacjom (internacjonalizacja i rozwój strategiczny szkół, uczelni, stowarzyszeń, itp.);
- zmniejszenie obciążenia administracyjnego Narodowych Agencji (np. poprzez zastąpienie 20 wniosków indywidualnych beneficjentów - jednym złożonym przez organizację zgłaszającą projekt angażujący 20 uczestników).

Osoby prowadzące działalność gospodarczą są uprawnione do aplikowania bądź podjęcia współpracy w ramach projektów Erasmus+ pod warunkiem posiadania przez nich odrębnej osobowości prawnej.

W przypadku braku tego statusu, nie mogą zostać uznane za „organizacje uczestniczące”.

W praktyce oznacza to, iż osoby fizyczne prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, jak również spółki cywilne nie posiadają odrębnej osobowości prawnej i nie mogą być Wnioskodawcami, ani partnerami w programie Erasmus+.